

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Scutaru Ana în numele inculpatului Sevriuc Maxim, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Sevriuc Maxim**,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.08.2015 – 21.10.2015 (prima instanță);
2. 22.12.2016 – 11.02.2016 (instanța de apel);
3. 07.11.2016 – 25.01.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21 octombrie 2015, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Sevriuc Maxim a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 500 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Sevriuc Maxim, la data de 29.07.2015, în jurul orei 16.00 min, în timp ce se deplasa pe str. Sarmizegetusa 6, mun. Chișinău, în cadrul efectuării măsurilor speciale de investigații privind combaterea narcomaniei, a fost stopat și condus de către colaboratorii de poliție, în I.P. Botanica, situat pe str. Cuza Vodă 9/3, mun. Chișinău, unde ultimul a predat benevol din geanta personală zece pachețele din polietilenă, în care se află substanță vegetală mărunțită, care conform raportului de expertiză nr. 7997 din 11.08.2015, reprezintă - marihuană, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice - cu masa de 17,36 gr, pe care a păstrat-o pentru consum personal.

Acțiunile inculpatului Sevriuc Maxim au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - păstrarea ilegală a substanțelor narcotice săvârșită fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Sevriuc Maxim cu avocatul său Scutaru Ana, solicitând casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, cu stabilirea inculpatului Sevriuc Maxim a unei pedepse sub formă de amendă, în mărime de 300 u.c., invocând că:

- prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a luat în considerare un șir de circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, cât și de alte circumstanțe importante a cauzei care pot fi considerate drept circumstanțe atenuante conform art. 76 alin. (2) Cod penal, cum ar fi: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, recunoașterea vinovăției și căința sinceră - inculpatul atît în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată și-a recunoscut integral vina și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale;

- inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin predarea benevolă a plicului în care se aflau zece pachetele din polietilenă, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv, este o persoană tânără și are un loc de muncă permanent;

- prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare aceste fapte, ignorând argumentele părții apărării și respingând solicitarea de aplicare în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal;

- prima instanță la aplicarea pedepsei, nu a luat în considerare faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei sale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, ceea ce constituie o circumstanță excepțională, ce urmează a fi luată în considerare la aplicarea pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetarea judecătorească în prima instanță, verificate în instanța de apel, a constatat că prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Sevriuc Maxim a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal - păstrarea ilegală a substanțelor narcotice săvârșită fără scop de înstrăinare.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea pedepsei, a ținut cont de criteriile de stabilire și individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru faptele săvârșite, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, instanța de apel a menționat că prima instanță prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, a ajuns la concluzia corectă precum că corectarea și

reeducarea lui Sevriuc Maxim este posibilă fără izolarea lui de societate, în privința lui fiind aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate, sub formă de amendă.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a subliniat că sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an. Prin urmare, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, de circumstanțele cauzei și de personalitatea inculpatului, și a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, care în contextul sancțiunii prevăzută de norma penală invocată supra este echitabilă și va contribui la atingerea scopului legii penale.

Instanța de apel a respins argumentul apelanților referitor la necesitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de legea penală, precum că ar exista circumstanțe excepționale. Or, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele atenuante și agravante de circumstanțele pricinii la individualizarea pedepsei, inclusiv cele specificate de apărător, însă ele nu pot fi apreciate drept circumstanțe excepționale.

Astfel, analizând argumentele invocate de către apelanți, instanța de apel a menționat că circumstanțele elucidate de partea apărării, precum vârsta tânără a inculpatului, atitudinea inculpatului după comiterea infracțiunii, contribuția la descoperirea infracțiunii, nu constituie circumstanțe excepționale și în privința inculpatului Sevriuc Maxim nu pot fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal, în speța dată, și nu poate fi aplicată o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală.

Totodată, instanța de apel a notat că circumstanțele invocate, ca recunoașterea vinei și căința sinceră - nu constituie circumstanțe excepționale, ci doar circumstanțe atenuante care influențează la individualizarea pedepsei, împrejurări de care prima instanță a ținut cont la stabilirea pedepsei lui Sevriuc Maxim.

În consecință, instanța de apel a specificat că prima instanță a emis o sentință legală și întemeiată în privința lui Sevriuc Maxim, a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale a Codului penal, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Scutaru Ana în numele inculpatului Sevriuc Maxim, fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și a deciziei instanței de apel în latura pedepsei stabilite, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Sevriuc Maxim în temeiul art. 79 Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, invocând că:

- instanța de judecată nu luat în considerare toate circumstanțele cauzei și a aplicat o pedeapsă greșit individualizată;

- instanța de judecată, la stabilirea pedepsei inculpatului nu a luat în considerare un șir de circumstanțe atenunate, prevăzute de art. 76 Cod penal, precum și alte circumstanțe importante a cauzei care pot fi considerate ca circumstanțe atenuante, cum ar fi săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, care atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată și-a recunoscut vina integral, a conștientizat pericolul faptei săvârșite, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin predarea benevolă a plicului în care se aflau drogurile, atitudinea inculpatului și condițiile lui de viață, or acesta se caracterizează pozitiv, este o persoană tânără și are un loc de muncă permanent, fiind respinsă solicitarea acestuia de ai fi aplicată o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, conform art. 79 Cod penal.

- prima instanță, la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, aplicând inculpatului o pedeapsă prea aspră în coraport cu fapta comisă.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentul că soluția instanței de fond, menținută de instanța de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei, a fost reținută în strictă conformitate cu dispozițiile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, just s-a constatat că instanța de fond, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite condamnatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept

să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că deși recurentul fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod penal, din textul recursului ordinar declarat, își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Sevriuc Maxim, iar argumentele invocate în acest sens cad sub incidența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ținând cont de alegațiile recurentului descrise în pct. 6 a prezentei decizii, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or din conținutul sentinței primei instanțe (f.d. 69) și a deciziei instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe (f.d. 105-108, vol. II), rezultă cert că instanța de apel corect a respins ca nefondat apelul declarat și a menținut sentința primei instanțe, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Totodată, Colegiul penal conchide că instanța de apel la adoptarea soluției de menținere fără modificări a sentinței primei instanțe a indicat just în decizia sa (f.d. 105-108, vol. II), că prima instanța la stabilirea pedepsei inculpatului Sevriuc Maxim a ținut cont de criteriile și principiile de individualizare a pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 79 Cod penal, luând în considerare circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, de faptul că nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv și nu se află la evidența medicului narcolog, de gravitatea infracțiunii săvârșite – că este ușoară, de motivul acesteia, de influența pedepsei asupra corectării inculpatului, de comportamentul inculpatului de pînă la comiterea infracțiunii și după aceasta, prezența circumstanței atenuate - căința sinceră, dar și de lipsa circumstanțelor agravante, de faptul că și-a recunoscut pe deplin vina de cele săvârșite, ca urmare fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă sub formă de amendă, în limitele reduse cu o pătrime conform cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsă ce va duce la realizarea scopului preventiv-educativ a pedepsei penale, prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane, argumente ce sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal atestă că ambele instanțe ierarhic inferioare corect au constatat că în privința inculpatului Sevriuc Maxim nu sunt prezente careva circumstanțe excepționale și astfel nu sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, or circumstanțele invocate de către acesta ca fiind excepționale au fost luate în considerare de către prima instanță la individualizarea pedepsei, în rezultat inculpatului Sevriuc Maxim i-a fost aplicată o pedeapsă proporțională faptei comise.

Prin urmare, argumentele instanțelor inferioare în privința pedepsei aplicate inculpatului Sevriuc Maxim, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către prima instanță, menținută de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Scutaru Ana în numele inculpatului Sevriuc Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Sevriuc Maxim**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 februarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin